

Kotiseutuposti

Kotiseutu- ja kulttuuriperintötyön ajankohtaislehti

2/2022

**Vastuulliset
tapahtumat**

Kotiseutu- ja
kulttuuriperintötyön
ajankohtaislehti

JULKAISIJA

Suomen Kotiseutuliitto

Päätoimittaja
Riitta Vanhatalo
puh. 040 733 7033
riitta.vanhatalo@
kotiseutuliitto.fi

Toimitussihteeri
Anna-Maija Halme
puh. 050 440 9411
anna-maija.halme@
kotiseutuliitto.fi

www.kotiseutuposti.fi

TILAUKSET JA OSOITTEENMUUTOKSET

Painoversion irtonumero
10 euroa, vuositilaus 40
euroa (sisältää postikulut).

Kotiseutuliiton
jäsenyhteisöjen jäsenet
voivat tilata sähköisen
version maksutta
sähköpostiinsa liiton
toimistosta:
puh. (09) 612 6320
toimisto@kotiseutuliitto.fi

PÄÄKIRJOITUKSEN KUVA

Riitta Vanhatalosta:
Studio KuvaLeipomo,
Henna Mitrunen.

KANSIKUVA

Pihakirppis Rauman
Pitsiviikoilla. Kuva: Elmeri
Elo, Rauman kaupunki.

Waasa Graphics Oy
ISSN: 1799-276
ISSN-L: 1799-2761

Kynnykset mataliksi

Kesän lähestyminen on aina odotettu vaihe vuodessa. Kotiseututyössä kesä on mm. kotiseututapahtumia, talkoita, kotiseutumuseoiden avoimia ovia näyttelyineen ja kotiseuturetkiä. Ilmassa on jo aavistus kahden koronakesän jälkeen rajoituksista vapaasta ja tapahtumista vilkkaasta kesästä. Kotiseutuliiton toimistossa vilkastumisen huomaan puhujapyynnöistä ja ansiomerkkihakemuksista. On ihanaa olla näin samalla osa juhlien suunnittelua ja elää hengessä mukana.

Samaan aikaan on huomattu, että monilla kynnykset osallistua, lähteä tilaisuuksiin, kulttuuritapahtumiin ja tulla aktiivisesti mukaan toimintaan on poikkeusajan myötä noussut. Samalla tavalla kuin poikkeusajan rajoituksiin piti tottua, nyt muutos toisinpäin voi vaatia totuttautumista.

Kotiseutuliiton maakunnallisissa kokouksissa on pohdittu, miten tärkeää on, että kotiseututyöllä ja yhdistysten kaikille avoimella, kutsuvalla toiminnalla saadaan kynnykset taas madallettua. Osallistumisen helpottamiseksi ja kaikkien mukaan saamiseksi on hyvä kehittää sellaista toimintaa, johon on helppo osallistua vieraankin ja jossa tärkeintä on yhteen kokoontuminen ja ihmisten tapaaminen. Toivotetaan tervetulleiksi tapaamisiin myös uudet asukkaat.

Kesällä kotiseututoimijoilla on mahdollisuus ottaa kantaa ehdotukseen kulttuuriperintöstrategiaksi 2022–2030. Juuri julkistetun *Kulttuuriperintö voimavarana kestäväälle tulevaisuudelle ja hyvälle elämälle* -strategian lausuntokierros kestää elokuun loppuun asti. Toimeenpanosuunnitelma laaditaan erikseen, mutta lausunnossa voi ottaa jo kantaa esimerkiksi siihen, mitä strategian toteuttamisessa pitäisi huomioida. Kotiseutuliitto on osallistunut aktiivisesti strategian valmisteluun. Kotiseututyöllä ja kolmannen sektorin kulttuuriperintötyöllä on mahdollisuus toimia aktiivisesti myös kulttuuriperintöstrategian tavoitteiden edistämiseksi.

Riitta Vanhatalo

Sisällysluettelo

**Vanha Rauma
on Vuoden
kaupunginosa**

Kuva: J. Pentikäinen.

**Nykyajan lönnrotit
poimivat säkeensä
keskustelupalstoilta**

Kuva: Antti Rintala.

**Imatra kuuluu
edelleen**

Kuva: Reino Pajari.

Tapahtumista hyvää ja kestävää

Kuva: Riina Koivisto.

7 Kaustisella joukkokuljetuksia,
pysyvät lavarakenteet ja lajittelua

8 Paikallisuudesta ammentaen

14 Kulttuuriperinnöstä ratkaisuja
kestävään tulevaisuuteen

20 Kulttuuritekoja luoteisella
rajaseudulla

23 Kotiseututyön alku Rovaniemellä

25 Onko paikallismuseonne
digitaalisesti vieraanvarainen?

26 Hankinnat ja kierrätys nousivat
esiin kestävyyskyselyssä

28 Muistatko kun saatiin
nokkauilut?

Kuva: Riina Koivisto.

Vantaa-Seura järjesti Euroopan kulttuuriympäristöpäivillä 2021 historiakävelysten sarjan. Kuvassa tutustutaan Myyrmäkeen, sen esihistoriaan sekä katutaiteeseen. Opastetut kävelyt ovat hyviä esimerkkejä tapahtumista, jotka voidaan järjestää pienillä resursseilla ja kestävästi.

Tapahtumista hyvää ja kestävää

Tapahtumilla on tärkeä sosiaalinen ja yhteisöllinen merkitys. Niissä voidaan nostaa esiin ajankohtaisia, yhteisesti tärkeitä ja kestävyyttä tukevia aiheita. Tällaisia ovat esimerkiksi rakennusperinnön hoito, paikallisten taitojen ja perinteiden vaaliminen sekä luonnon monimuotoisuuden hoitaminen.

Euroopan kulttuuriympäristöpäiviä juhlistetaan tänä vuonna teemalla kestävä perintö. Kestävyys teeman toivotaan näkyvän tapahtumissa laajasti ja tapahtuman koko elinkaareissa.

”Parhaimmillaan kestävyys näkyy tapahtumaa suunniteltaessa, aihevalinnassa ja tapahtumajärjestelyissä. Kestävyys näkyy tapahtumakävijälle itse tapahtumassa ja se huomioidaan lopulta jätteiden käsittelyssä ja loppusiivouksessa”, vinkkaa Euroopan kulttuuriympäristöpäivien suunnittelija, koordinaattori Hanna Hämäläinen ympäristöministeriöstä.

Euroopan kulttuuriympäristöpäivien tapahtumilla tuetaan paikallista kestävyyttä

muun muassa nostamalla esiin lähiseudun aarteita.

”On tärkeää näyttää ihmisille, että elämyksiä voi löytää läheltä eikä vain lentomatkojen päästä. Ja toisaalta verkossa järjestettyyn tapahtumaan voi osallistua mistä päin Eurooppaa tahansa. Lisäksi nykyisessä maailmantilanteessa kansalaisyhteiskunnan tukeminen ja yhteisöllisyyden lisääminen on tärkeämpää kuin koskaan aiemmin”, tähdentää Härmäläinen.

Paikallisuus ja hankintojen minimointi kunniaan

Euroopan kulttuuriympäristöpäivillä järjestetään Suomessa vuosittain 200–300 tapahtumaa, joten kyseessä on merkittävä tapahtumakokonaisuus. Tapahtumien ympäristövaikutuksiin kannattaa kiinnittää huomiota.

Suosimalla lähellä tuotettua, paikallisia palveluita ja minimoimalla tapahtumaan liittyvät hankinnat edistetään hyvin kestävyttä. Esimerkiksi opastettua kävelykierrosta var-

ten ei tarvitse hankkia mitään, talkoisiin voi pyytää ottamaan omat työhanskat ja avointen ovien päivään pullat paikallisesta leipomosta.

Jos hankintoja tehdään, kaikkea ei tarvitse ostaa uutena tai hankkia itselle. Tapahtumajärjestäjän kannattaa ottaa selvää paikallisista välinelainaamoista sekä -vuokraamoista. Kierrätyskeskuksien valikoima kannattaa tarkistaa aina ennen uuden hankinnan tekemistä.

Myös yleisöä voi pyytää osallistumaan. Jos tapahtumassa on esimerkiksi tarjoilua, voi yleisöä kehottaa ottamaan mukaan omat astiat. Jos tarjoilu on maksullista, hyvä kannustin on antaa alennusta omien astioiden käytöstä.

Järjestäjä avainasemassa

Tapahtumajärjestäjä vaikuttaa valinnoillaan ja viestinnällään tapahtuman kestävyYTEEN. Järjestäjä valitsee esimerkiksi tapahtumapaikan. Kaupungissa kestävä tapahtuman järjestäjä vie tilaisuutensa paikkaan, joka on

Euroopan kulttuuriympäristöpäivät

Euroopan kulttuuriympäristöpäiviä vietetään syyskuun toisella viikolla, tänä vuonna 5.–11. syyskuuta.

Tapahtumia voi järjestää myös pitkän vuotta. Ilmoittamalla tapahtumasi kalenteriin pääset mukaan kymmeniä miljoonia eurooppalaisia tavoittavaan tapahtumakokonaisuuteen.

Tervetuloa mukaan järjestämään kestäviä tapahtumia sekä osallistumaan niihin!

Tapahtumakalenteri ja lisätietoa:

Ilmoita tapahtumasi kalenteriin:
www.kulttuuriymparistomme.fi/fi-FI/Ajankohtaista/Tapahtumat/Ehdota_uutta_tapahtumaa

Euroopan kulttuuriympäristöpäivät:
www.kulttuuriymparistopaivat.fi

Sustainable Heritage, englanninkielinen esite:

www.europeanheritagedays.com

saavutettavissa kävelen, polkupyörällä tai julkisin liikennevälinein.

Tapahtumajärjestäjän viestinnällä on myös merkitystä ihmisten käyttäytymiseen. On tärkeää saada yleisö ymmärtämään, minkälaiseen tapahtumaan se on tulossa, ja mitä tapahtumaan osallistujalta toivotaan.

Kaikille tapahtumanjärjestäjille lienee tuttu ja ikävä tilanne, jossa tapahtuman jälkeen on jäljellä paksu pino esitteitä. Osa ihmisistä saattaa yhä kaivata painettuja esitteitä ja ohjelmia. Niitä kannattaa panna mukaan maltilla ja olla tyrkyttämättä osal-

listujille. Nykyään tapahtumasta voi tiedottaa tehokkaasti netissä ja sosiaalisessa mediassa.

”Ympäristötietoinen tapahtumavieras ei todennäköisesti halua mukaansa painettua materiaalia”, muistuttaa Hämäläinen.

Jotta kestävän tapahtuman järjestäminen olisi helpompaa, vinkit on koottu listaksi. Alla oleva muistilista löytyy Euroopan kulttuuriympäristöpäivien nettisivuilta sekä suomeksi että ruotsiksi.

Teksti: Riina Koivisto

15 vinkkiä kestävän tapahtuman järjestäjälle

- Käytä paikallisia palveluita ja tuotteita
- Tue tapahtumalla ihmisten kohtaamista, osallistumista omassa lähiympäristössä, omien juurien tuntemusta ja paikallisylpeyttä sekä tutustuta matkailija kotimaan upeisiin nähtävyyksiin ja kulttuuriperintöön
- Järjestä tapahtuma pääsymaksuttomana tai omakustannushintaisena, jotta kaikilla on mahdollisuus osallistua
- Valitse tapahtumapaikka, johon on helppo tulla kävelen, pyöräillen tai julkisilla kulkuvälineillä
- Järjestä tapahtuma päivällä, jotta voit käyttää luonnonvaloa
- Vältä turhia hankintoja ja hyödynnä oman alueesi tapahtumajärjestäjille tarkoitettuja tavaralainaamoja ja vuokraamoja
- Vältä kertakäyttöastioiden ja -esineiden hankkimista
- Minimoi tapahtumassa syntyvä jäte
- Hanki selkeät lajitteluastiat ja kierrätä, jos jätettä syntyy
- Suosi tarjoiluissa paikallisia ja sesongin tuotteita sekä kasvisruokaa
- Pyydä osallistujia ottamaan mukaan omat

astiat, jos tilaisuudessa on tarjoilua. Anna alennusta omista astioista

- Vältä paperitulosteita sekä painotuotteita ja mainosta tapahtumaa vain verkossa
- Jos tilaat painotuotteita, käytä ympäristöystävällistä paperia ja tulosta vain tarpeellinen määrä
- Käytä tapahtumapaikan siivouksessa ympäristömerkittyjä tai luonnonmukaisia puhdistusaineita
- Tilaa uudelleenkäytettäviä Euroopan kulttuuriympäristöpäivien materiaaleja, kuten lippusiimoja

Tipsen finns också på svenska:

www.kulttuuriymparistomme.fi

Kaustisella joukkokuljetuksia, pysyvät lavarakenteet ja lajittelua

“Käsittääkseni millään muilla festivaaleilla ei ole järjestetty festivaalibusseja tällaisessa mittakaavassa kuin meillä”, kertoo Kaustisen kansanmusiikkijuhlien toiminnanjohtaja Valtteri Valo festivaalin ympäristöperiaatteista.

Bussi on tärkeä yksityiskohta tapahtuman ekologisuudessa, sillä se mahdollistaa melko syrjäiselle tapahtumapaikalle saapumisen ilman autoa. Bussi kiertää majoituspaikkoja ja käy jopa Kokkolassa juna-asemalla saakka.

Festivaaleilla on jätteiden lajittelumahdollisuus. Väkisinkin iso osa jätteestä menee silti sekajäteastioihin.

”On parempi, että jäte menee sekajäteastiaan kuin väärään lajitteluastiaan”, Valo huomauttaa. Siksi lajittelua ei tuputeta kaikille. Omassa jätehuollossa ollaan tarkempia.

Merkittävä osa tapahtuman ekologisuutta on samojen puuelementtien ja levyjen käyttäminen vuodesta toiseen.

Kuva: Krista Järvelä.

Festivaalipuiston tunnelmaa.

Myös festivaalivieraiden itsemääräämisoikeuteen ja tasa-arvoisuuteen kiinnitetään Kaustisella huomiota. Esimerkiksi työpajoihin ei painosteta osallistumaan, jos vieras ei ole kiinnostunut sellaisesta.

Teksti: Anna-Maija Halme

Tasa-arvo ja yhdenvertaisuusjulistus Kaustisella

”Kaustinen Folk Music Festival on sataprosenttinen tasa-arvoinen ja yhdenvertainen festivaali ja toivotamme jokaisen pelimannin ja festivaalivieraan tervetulleeksi omana itsenään. Emme hyväksy minkäänlaista syrjintää tai häirintää esimerkiksi sukupuolen, tiettyyn etniseen ryhmään kuulumisen, ihonvärin tai seksuaalisen suuntautumisen vuoksi.

Jos näet tai koet itseesi, ystäviisi tai muihin festivaalivieraisiin kohdistuvaa käytöstä, joka tuntuu ahdistavalta tai epäsovelialta, tai ei jollain tavalla tue tasa-arvoisuutta ja yhdenvertaisuutta, ilmoitathan siitä festivaalin järjestyksenvalvojille tai muulle henkilökunnalle.

Edellytämme, että pelimannit, festivaalivieraat ja festivaalin henkilökunta kunnioittaa toisiaan, käyttäytyy asiallisesti ja ottaa toisensa huomioon.”

www.kaustinen.net/info

Rovaniemi

Uudempaa kulttuurihistorian kerronnan tasoa on kirjailija ja kulttuuripersoona Tommi Liimatan Rollo-kierros, jossa tutustutaan Rovaniemen vaihtoehtokulttuuriin 1980- ja 1990-luvuilla. Myös bussikierros Jaakko Laitisen kanssa tuo uuden näkökulman Rovaniemeen.

Paikallisuudesta ammentaan

Kotiseutupäivät 9.–11. syyskuuta Rovaniemellä

Teksti: Tuija Alariesto, Roosa Nevala

Jokaisella meistä on oikeus omaan kulttuuriperintöömme. Voi olla vaikea hahmottaa, mitä kaikkea kulttuuriperintö tai historia tarkoittaa omalla kohdalla. Sen vuoksi on tärkeää nostaa näkyviin oman paikallisen kulttuuriperinnön elementtejä ja tarinoita. Rovaniemellä syyskuussa juhlistavilla Valtakunnallisilla kotiseutupäivillä tuodaankin näkyviin peräpohjalaista, lappilaista ja saamelaista kulttuuriperintöä monin eri tavoin.

Sadonkorjuumarkkinat Rovaniemen kotiseutumuseolla Pöykkölässä lienevät sitä perinteisimmäksi miellettyä kulttuuriperintötyötä; aktiivisen Totto ry:n toimesta ylläpidetään ja esitetään sekä fyysistä että henkistä kulttuuriperintöä huolehtimalla rakennusperinnöstä museoalueella ja tuomalla esiin vanhoja elämisen ja olemisen tapoja.

Kotiseutupäivien aikaan sadonkorjuumarkkinoilla järjestettävä varraslohen paistotyönäytös ei ole pelkästään ruoan valmistusta, vaan se on perinteisen ja jo kadonneen lohitalonpoikauskulttuurin historian kertomista elävällä tavalla.

Päivien avajaiset ovat samaan aikaan myös Lapin maakuntamuseon *Kapion arvoinen arkku* -erikoisnäyttelyn avajaiset. Näytellyssä kerrotaan erityisesti naisten tarinoita 1800-luvun alusta.

Retkiä persoonallisiin kyliin

Osa lyhyistä retkistä tehdään kävellen tai pyöräillen keskustan tuntumassa kuorien esiin merkittäviä historiallisia tarinoita. Neljä pi-

dempää retkeä puolestaan suuntaavat huomiota laajan kaupunkimme eläviin kyliin, jotka kukin ovat erilaisia niin historialtaan kuin hengeltään. Retkillä liikutaan ajallisesti tuhansien vuosien takaa nykypäivään.

Yksi kiinnostava retki vie meidät tutustumaan taitelijaelämään Kittilän Kaukoseen Särestöniemi-museolle ja Kittilän Narikalle Palsa-museolle. Louelle suuntautuva retki puolestaan tutustuttaa meidät uhanalaiseen lapinlehmän tarinaan ja saamme kuulla millaisia ponnisteluja on toteutettu tämän erikoisen lajin säilymisen puolesta.

Sota on jälleen niin valitettavan ajankohdainen, minkä vuoksi toisaalta onkin erityisen tärkeää muistaa, että sodilla on valtavan pitkät ylisukupolviset jäljet.

Rovaniemen läheltä Norvajärven rannalta löytyy vaikuttava mausoleumi, jonne on haudattu yli 2000 saksalaissotilaan jäänteet. Piipuniemi-kierroksella kuulemmekin, millaista tuhoa Lapin sota aiheutti Lapissa ja miten val-

tava ponnistus jälleenrakennusaika oli.

Tarjolla on myös rauhoittumisen mahdollisuuksia. Mikäli kaipaat luontoa lähellesi, kannattaa varata retki Sierijärven suuntaan. Retkellä päästään lähelle poroja, huskeja ja lopulta nauttimaan musiikista upean luonnonmuovaaman Somosen luontokirkon syileyssä.

Keskustelua saamelaisuuden ja lohestuksen säilymisestä

Kotiseutupäivien seminaarin teemat liittyvät vastuulliseen matkailuun, historialliseen äänimaisemaan ja kansainvälisen kulttuurityön mahdollisuuksiin Lapissa.

Keskustelukammarissa on paljon valinnanvaraa. Kestävä kehitys, identiteetti, digitaalisuus saamelaiskulttuurin ja -kielten säilyttämisessä ja lohestuskulttuurin dramaattinen päättyminen ovat vain muutamia kiinnostavista teemoista, joita kammarissa nostetaan esiin.

Jutajaisten riemua Rovaniemellä.

Kuva: Timo Lindholm.

**Kotiseutupäivien
ohjelma ja ilmoittautuminen:**

rovaniemi.fi/kotiseutupaivat

Liekki kutsuu Rovaniemelle

Teksti: Tuija Alariesto, Roosa Nevala

“Syyskuun pimenevässä illassa Ounasvaaran ikivanhalle rakalle syttyy jälleen tottol liekki, joka valaisee kotikaupunkinsa historian havinat ja elinvoimaiset juuret, kutsuen meitä kaukaa ja läheltä kohti pohjoista keskusta.” Näin kuvailaan Lapin yliopiston taiteiden tiedekunnan opiskelijatyönä syntyneitä Rovaniemen Kotiseutupäivien ilmettä ja visuaalista identiteettiä nimeltä Liekki.

Kotiseutupäivien tunnus on saanut inspiraationsa Rovaniemi-soljen puolikkaasta ja tottotulesta. Rovaniemi-solki on germaaninen muinaiskoru, reliefisolki, joka on löytynyt Rovaniemeltä noin vuonna 1946.

Tunnuksen lisäksi ilmeeseen kuuluvat graafiset elementit: liekki, revontulet, solki ja tukin vuosirenkait. Typografia ja värimaailma on perinteistä ammentava, mutta moderni. Värit pohjautuvat peräpohjalaiseen värikarttaan ja lappilaisiin luonnonilmiöihin. Värien nimet kertovat jo paljon, sillä mukana on tottotulen punainen, kuura, kaamos, ruska, yötön yö ja talviyö sekä peräpohjolan

sininen, joka on poimittu kansallispuvun kankaasta.

Yhteistyö Lapin yliopiston kanssa aloitettiin jo syksyllä 2020. Kotiseutupäivien tehtävänanto oli jotain selkeää ja konkreettista, josta oli molemminpuolista hyötystä kaikille osapuolille.

Lapin yliopiston taiteiden tiedekunta näkyy ja kuuluu Rovaniemellä monin tavoin. Opiskelijat ovat tuoneet kaupunkikuvaan uutta ilmettä ja tapahtumia. Olikin luontevaa pyytää tiedekunnan graafisen alan opettajia ja opiskelijoita mukaan päivien suunnitteluun.

Syksyllä 2021 käynnistyi graafisen alan opiskelijoiden visuaalisen identiteetin kurssi. Rovaniemen kotiseutuyhdistys Totto ry:n edustajien kanssa tehtyjen pohdintojen ja keskustelujen jälkeen päivien ilmeeksi valikoitui Viivi Hyvärisen ja Elli Noropirtin kehittäämä Liekki-konsepti.

Lapin yliopiston kanssa opiskelijayhteistyössä syntyi kotiseutupäiville myös posterinäyttely ja lisäksi luvassa on taideperustaisia tapahtumia monialaisen ArctaFast-hankkeen tiimoilta.

Kotiseutupäivät ovat tilaisuus tutustua aitoon lappilaisuuteen

Teksti: Tuija Alariesto, Roosa Nevala

Kestävän kulttuuriperintötyön ytimessä ovat kulttuuriperinnöstään huolehtivat yksilöt ja yhteisöt. Kotiseutupäivien aikaan onkin hieno mahdollisuus nostaa esiin tätä tärkeää työtä tekeviä ihmisiä ja taustayhteisöjä.

Kaikissa päivien tapahtumissa esiintyy lappilaisia kulttuuripersoonia, muusikkoja, taiteilijoita ja tekijöitä. Mikään päivien tapahtumista ei ole päälleliimattua, vaan kaikki ammentavat paikallisista tekijöistä ja tarinoista. Kotiseutupäivät ovatkin erinomainen tapa kantaa niin kulttuurista kuin sosiaalista vastuuta alueen ihmisistä.

Tapahtumapaikat kävelyetäisyydellä

Rovaniemen kotiseutupäivien päätapahtumapaikat ovat kaupungin kulttuurin ydinpaikkoja ja helposti saavutettavissa vaikkapa kävellen. Lappia-talo, kulttuuritalo Korundi

ja museo- ja tiedekeskus Arktikum ovat kaikki upeita kokonaisuuksia, joiden arkkitehtuuri on iso osa tapahtumien elämyksellisyyttä.

Muutaman kilometrin päässä Pöykkölästä löytyvät museot ovat myös vierailun arvoisia paikkoja. Kotiseutumuseolla on lauantaina ja sunnuntaina jo edellä mainittu sadonkorjuumarkkinat ja Lapin metsämuseolla puolestaan voi tutustua Lapin metsätöiden historiaan.

Paikallista ruokaa ja kasvisvaihtoehtoja

Kotiseutupäivien tuottajina pyrimme huomioimaan kulttuurisen ja sosiaalisen kestävän kehityksen lisäksi myös ympäristönäkökulmat. Kehotamme saapumaan päiville junalla; yöjuna on miellyttävä tapa päästä perille.

Pyrimme järjestämään tapahtumiimme paikallisten tuottajien ruokaa ja tarjolla on aina myös kasvisvaihtoehtoja sesongin mukaan. Mainonnassa ja painotuotteissa käytämme ympäristösertifioituja materiaaleja ja panostamme digitaalisuuteen.

Sadonkorjuumarkkinoita Pöykkölässä. Perinteinen tapahtuma on osa Kotiseutupäiviä.

Kuva: Arto Rajanen.

Vanha Rauma on Vuoden kaupunginosa

Kuva: Johanna Pentikäinen.

Kotiseutuliitto on valinnut Vanhan Rauman Vuoden kaupunginosaksi 2022. Raumalaiset osoittivat erityistä aktiivisuutta kilpailussa tänä vuonna, ja kaupunginosaa puollettiin kaikkiaan kymmenessä ehdotuksessa Vuoden kaupunginosaksi.

Tänä vuonna tulee kuluneeksi 30 vuotta siitä, kun Vanha Rauma valittiin Unescon maailmanperintökohteeksi.

”Vanha Rauma on ikinuori ja kestää myös ajan patinaa. Joka päivä näkee jonkun kauniin yksityiskohdan, jota ei ole aiemmin bongannut”, kerrotaan yhdessä ehdotuksista.

Vuoden kaupunginosa -tunnustus luovutetaan raumalaisille kesän aikana.

Kotiseutuliiton kaupunkijaosto toimii pal-

Rauman idylliä.

kinnon valintaraatina. Lopullisen päätöksen valinnasta tekee liiton hallitus.

Teksti: Anna-Maija Halme

Kaupunkityön jaoston perustelut Vanhan Rauman valitsemiseksi Vuoden kaupunginosaksi

Vanha Rauma on paikka, joka on nähtävä uudelleen. Vanha Rauma on urbaani sanan syvimmissä merkityksessä. Unescon status on myönnetty elävälle kaupunkikeskustalle. Se ei ole pelkkä asuinalue eikä historiallinen turistikohde. Se on Rauman kaupungin keskus ja vahvin identiteettitekijä.

Vanha Rauma on kestävyuden elävä ilmentymä ja huikea rakennusperintökohde, jota vaalitaan ylpeydellä. Kestävän kehityksen ideaa on edistetty kaupunginosassa jo vuosikymmenet, siitä lähtien kun alueen suojelusta päätettiin. Historiaa, perinteitä ja kestävyyttä kunnioitetaan ja vanhoista rakennuksista on pidetty upeasti huolta. Koko kaupunginosa on säilynyt elävänä nykyaikaan ja varmasti säilyy vielä pitkälle tulevaisuuteen. Rakennuskannan ylläpitoa ja korjaamista

varten apuna on oma korjausneuvoja ja kaupunginosaan on perustettu rakennusmateriaalipankki kierrätystä tukemaan.

Kaupunginosaa on kehitetty pitkäjänteisesti ja sen hoitamiseen, yhteistoimintaan ja eläviin elinkeinoihin ovat sitoutuneet kaikki alueen toimijat. Pihoilla viljellään puutarhakasveja suojaisissa olosuhteissa. Asukkailla on halu huolehtia kaupunginosastaan. He ovat aktiivisia ja puhaltavat yhteen hiileen. Vanhoissa rakennuksissa toimivat palvelut ovat tätä päivää ja kaupunginosa on avoin myös ulkopuolisille. Taide ja kulttuuri kuostavat.

Erityisen huomionarvoista on hiljainen äänimaisema, joka tekee olostamme miellyttävän, turvallisen ja terveellisen. Tämän on mahdollistanut alueen hyvä liikennesuunnittelu.

KULTTUURIPERINTÖ
KULTURARV
2030

Kulttuuriperinnöstä ratkaisuja kestävään tulevaisuuteen

Ehdotus kulttuuriperintöstrategiaksi vuosille 2022–2030 on valmistunut. Kulttuuriperintö yhdistää meitä kaikkia ja on tärkeä voimavara kestävän tulevaisuuden rakentamisessa. Strategian tärkeimpinä arvoina ovat kestävyys, moninaisuus ja yhdenvertaisuus. Läpäisevänä arvona on myös vastuu kulttuuriperinnön säilyttämisestä ja suojelusta tuleville sukupolville.

Strategian lähtökohtana on monimuotoisen aineellisen, aineettoman ja digitaalisen kulttuuriperinnön ja kulttuuriympäristöjen vaaliminen, kehittäminen ja hyödyntäminen koko yhteiskunnan voimavarana.

Tavoitteena on, että kulttuuriperintöä arvostetaan ja sen suojelu ja vaaliminen ovat kaikkien yhteinen tehtävä. Tavoitteena on myös, että kaikkien oikeus kulttuuriperintöön toteutuu, ja että kulttuuriperinnön hyväksi toimitaan aktiivisesti. Lisäksi tavoitteena on, että kulttuuriperinnön laaja yhteiskunnallinen merkitys tunnistetaan. Kulttuuriperintö on kaikkien hyvinvointia lisäävä voimavara.

”Kulttuuriperintö on yhteiskunnassamme piilevä voimavara, jota tulisi nostaa esiin ja hyödyntää monipuolisesti. Se tarjoaa vaihtoehtoja kestävälle ja hyvälle elämälle”, toteaa tiede- ja kulttuuriministeri Petri Honkonen.

”On hienoa, että nämä mahdollisuudet

on laajasti tunnistettu strategiaehdotuksessa. Omalta osaltani kannustan yhä laajempaan yhteistyöhön kulttuuriperinnön hyväksi”, ministeri jatkaa.

Kohti kestävämpää elämäntapaa

Kulttuuriperintötiedolla ja -taidoilla on vauhditettu siirtymistä kohti kestävämpää elämäntapaa. Tavoitteena on, että kulttuuriympäristöjä käytetään ja hoidetaan kestävällä tavalla. Kulttuuriperintöalan toimijat ovat vähähiilisen ja kestävän toiminnan tiennäyttäjiä.

Sivistys, osaaminen ja yhteiskunnan kyvykyys hoitaa ja käyttää kulttuuriperintöä vahvistuvat kulttuuriperintökasvatuksen ja elämänmittaisen oppimisen avulla. Osaamista ja koulutusta kehitetään vastaamaan sekä alan omiin että yhteiskunnan muuttuviin tarpeisiin sekä tukemaan sivistystä ja luovuutta. Kulttuuriperinnön tutkimus on monitieteistä ja kansainvälistä, ja sen tuloksia hyödynnetään laajasti.

Kulttuuriperintö tunnistetaan yhteiskunnan yhteisenä pääomana.

Kulttuuriperinnön taloudellisten, työllistävien ja alueelliseen vetovoimaan liittyvien vaikutusten seuranta kehitetään. Kulttuuriperintöön ja kulttuuriympäristöihin pohjautuvaa kestävä matkailua edistetään. Nykyisten rahoitusmuotojen kehittämistä ja mah-

dollisuuksia uusille kannustimille selvitetään.
Kulttuuriperintö on yhä merkittävämpi

voimavara luovalle taloudelle ja muulle liike-
toiminnalle.

Taustalla eurooppalainen kulttuuriagenda

Kulttuuriperintöstrategian laatiminen sisältyy pääministeri Sanna Marinin hallituksen vuonna 2019 hyväksyttyyn ohjelmaan. Tavoitteena on, että valtioneuvosto tekee laaditun ehdotuksen pohjalta periaatepäätöksen vuoteen 2030 ulottuvaksi kulttuuriperintöstrategiaksi.

Strategian laatiminen toteuttaa myös Euroopan komission 2018 hyväksymää eurooppalaista kulttuuriagenda (European agenda for culture), jossa jäsenmaita kehoitetaan laatimaan omia kansallisia strategioitaan kulttuuriperinnön saralla. Kulttuuriperintöstrategiaa laadittaessa on

myös hyödynnetty vuonna 2020 päättyneen kulttuuriympäristöstrategian tuloksia.

Kulttuuriperintö voimavarana kestäväälle tulevaisuudelle ja hyvälle elämälle. Ehdotus kulttuuriperintöstrategiaksi

2022–2030

julkaisut.valtioneuvosto.fi

e Museo
Koe kulttuurikohde
mobiilisti.

Astu sisään eMuseoon! Jokainen paikallismuseo, kävelyreitti ja käyntikohde ansaitsee tulla löydettyksi. Uudistuneessa eMuseo-mobiilipalvelussa sadat kiinnostavat kohteet ovat aina avoinna ja opas käytettävissäsi.

Nykyajan lönnrotit poimivat säkeensä keskustelupalstoilta

Alpo Niinisen ja Kimmo Nummisen taustalla on Kuntatalon vaakunakokoelma.

Kuva: Antti Rintala.

*"Kovaääniset moniväritukat
teiniäidit Jumbon
Tarvitseeko sanoa enempiä
Maitoa finimpiä ruokajuomia
vantaalaiset eivät juo
Suomen landein kaupunki
Parhaimmat naapurit
Reipasta talkoomeininkiä
Tulematta liikaa iholle"*

Kalevauva - Vantaa

Näin alkaa Kalevauva-trubaduuriin Kimmo Nummisen ja Alpo Niinisen kaupunkilaulu Vantaalle, heidän kotikaupungilleen.

Nyt irvailevia kaupunkilauluja on ilmestynyt albumi. Oman laulunsa ovat saaneet Vantaan lisäksi Espoo, Tampere, Oulu, Turku, Jyväskylä, Kuopio, Lahti, Kouvola ja Seinäjoki.

Kalevauva syntyi vuonna 2016 Kaustisten kansanmusiikkifestareille kevyenä kesäideana.

"Ajattelimme että olisi kiva saada ilmaiset liput Kaustisille", Numminen kuvailee.

Vauva.fi on muutakin kuin vauvanhoitofoorumi

Kansanrunoutta ei nykypäivänä tarvinnut lähteä etsimään haastattelemalla ihmisiä kaduilla ja kujilla Lönnrotin jalanjäljissä. Onhan jutustelua varten olemassa kansanomaisia keskustelupalstoja, kuten niistä legendarisiin Vauva.fi. Kevyestä kesäideasta kasvoi pian suuri ilmiö, ja nykyisin Kalevauva on Nummisen ja Niinisen päätyö.

"Vauva.fi ei ole enää lastenhoitofoorumi, joksi se on perustettu, vaan tuntuu siltä, että siellä on laidasta laitaan porukkaa. Lisäksi se on moderoitu hyvin", Numminen kertoo.

Palstan hyödyntäminen on johtanut viralliseen yhteistyösopimukseen Sanoma-konserniin kuuluvan keskustelufoorumin kanssa.

Sanoitusten tekijänoikeustuotoista puolet menee hyväntekeväisyyteen, eli noin neljännes soittotuotosta tukee Ensi- ja turvakotien liiton toimintaa.

Numminen ja Niininen ovat ammattimusiikkoja ja musiikinopettajia. Amerikkalainen perinнемusiikki on Nummisen omin musiikkilaji, mutta kaupunkilauluille on pyritty löytämään paikkakunnan henki. Esimerkiksi Turun kappaleeseen etsittiin ranskalaistyyppinen tunnelma kaupungin "Miksi Pariisi, kun meillä on Turku" sloganin hengessä.

Musiikkiin ja sanoituksiin paneudutaan huolella, samoin luonnehdintojen osuvuuteen. Moni laulu on tehty yhdessä paikallisen muusikon kanssa. Irvailusta huolimatta lauluista huokuu lämpö kaupunkien asukkaita kohtaan.

Videoilla on iso rooli kaupunkilaulujen kokonaiselämyksessä. Ne ovat vapaasti katsottavissa videopalvelu Youtubessa.

*"Täällä eletään edelleen Popeda
-Kummeli-Mustamakkaraelämää!"*

Kalevauva - Tampere feat. Waltteri Torikka

Osaamme nauraa itsellemme

"Suomalaiset osaavat nauraa itselleen", Numminen selittää laulujen suosiota.

Ensimmäiset laulut syntyivät kaupungeissa tehdyille keikoille, muusikoiden opiskelukaupunki Jyväskylään ja kotikaupunki Vantaalle. Suosio johti myös Kalevauvan valintaan Vuoden vantaalaiseksi paikallislehti Vantaan Sanomien äänestyksessä. Tätä titteliä Myyrmäestä kotoisin oleva Numminen kantaa suurella ylpeydellä. Instagram-tilillään hän esittäytyy näin:

"Kimmo Numminen A Music Man. Vuoden vantaalainen 2017. Songwriting, rockin' n rollin', lately mostly @kalevauva.fi", toki noppa- ja stetson-hymiöillä somistettuna.

Teksti: Anna-Maija Halme

Kaikilla on oikeus kotiseutuun

Kotiseutuliitto kannustaa yhteistyöhön

Kotiseutuliitto vetoaa kulttuuritoimijoihin ja paikallisiin yhdistyksiin, jotta kotiseudultaan eri syistä lähtevät voisivat tuntea olonsa maassamme kotoisaksi. Erityisesti kotiseututyötä tekevillä yhdistyksillä on mahdollisuus tukea kotiutumista monin tavoin.

Kaikki paikkakunnalla asuvat, sinne aiemmin muuttaneet ja uudet muuttajat ovat oikeutettuja tasa-arvoiseen ja kunnioittavaan kohteluun. Jokaisen tulijan tarina on yksilöllinen ja ainutkertainen – jokaisella on oikeus kotiseutuun.

Kotiseutuyhdistykset voivat toivottaa tulijat tervetulleiksi, järjestää kaikille avoimia mahdollisuuksia kohtaamiseen ja auttaa verkostoitumisessa. Tulijat voivat osallistua kotiseutunsa kehittämiseen tuomalla omaa kulttuuriaan osaksi uuden yhteisönsä kulttuuria.

Asukkaat, jotka ovat asuneet paikkakunnalla pitemmän aikaa ja asukkaat, jotka viivähtävät paikkakunnalla vain hetken, ovat kotiseututyössä yhtä tärkeitä. Yhteisiin tilaisuuksiin ja toimintaan osallistumalla kaikki voivat kokea yhteisöllisyyttä. Parasta kotiseututyötä on aina se työ, jota tehdään yhdessä.

Avoimuus, ystävällisyys ja mahdollisuus osallistua auttavat rakentamaan sellaista tulevaisuuden kotiseutua, joka kuuluu kaikille.

Operaatio Rauhankukka kutsuu mukaan!

Operaatio Rauhankukan tavoitteena on rauhan, ystävyyden, eri taustaisten ihmisten kohtaaminen, vuoropuhelu ja yhteistyön edistäminen. Toiminta alkoi Kotkasta keväällä, ja mukaan toivotaan niin yksityisiä ihmisiä, Suomen kuntia ja kaupunkia, järjestöjä kuin yhteisöjä. Kotiseutuliitto on mukana valtakunnallisessa rauhankampanjassa.

Operaation toiminta on yksinkertaista, ja se ponnistaa kirjaimellisesti ruohonjuuritasolta. Kaupungit ja muut mukaan lähtevät toimijat jakavat auringonkukansiemeniä yhteisöissään ja verkostoissaan. Siemeniä voidaan jakaa esimerkiksi kuntien kirjastoissa, tapahtumissa tai yhteisöjen kokouksissa.

Toimintaan osallistuvat kylvävät siemenet esimerkiksi kotona, kouluissa, päiväkodeissa tai työpaikoilla. Taimien kasvettua ja maan lämmentyä touko-kesäkuussa järjestetään yhteinen tilaisuus, jossa taimet istutetaan valittuun yhteiseen paikkaan tai useisiin paikkoihin kaupunkialueilla, puistoissa

ja niityillä. Yhteisessä istutustilaisuudessa voidaan nauttia erilaisesta ohjelmasta ja yhdessäolosta.

Kesän kasvukauden jälkeen elokuussa järjestetään syntyneessä rauhan puutarhassa tai niityllä tilaisuus rauhan, ystävyyden ja myötätunnon osoituksena sotien uhreille.

Idea saa vapaasti jakaa ja muokata erilaisiin tilanteisiin sopivaksi. Kotkan kaupunki kokoaa mukaan lähteneitä yhteiseen ja kukan taimien lailla kasvavaan listaamme.

Lisätietoa ja ohjeet:

www.kotka.fi/operatio-rauhankukka

A photograph showing two people in black and white striped shirts climbing a wooden mast on a boat. They are wearing red beanies. Other people are visible on the deck in the background. The boat is on the water under a clear blue sky.

Lapin kotiseututyö

Kuva: Jorma Vähä.

Risteilyt purjelaiva Jähtillä ovat Kemin Kotiseutu- ja museoyhdistyksen toimintaa.

Kulttuuritekoja luoteisella rajaseudulla

Teksti: Hilkka Oksala

Kotiseutuliitolla on läntisessä Lapissa jäsenyhdistyksiä ainakin kahdeksassa kunnassa. Lisäksi on seitsemän kuntajäsentä, mukaan lukien molemmat kaupungit Kemi ja Tornio sekä Keminmaa, Ylitornio, Pello, Kolari ja Enontekiö.

Korona on hiljentänyt lappilaistakin kotiseututoimintaa ja Teams-etäyhteyksien soveltaminen jäsenten laitteisiin osoittautui tietotekniseksi haasteeksi. Tämä ilmeni Länsikairan kotiseutuyhteyshenkilöille alkuvuonna lähetetystä kyselystä. Silti kirkkaita valonpilkahduksia löytyy edelleen.

Kemissä saaristoretkeilyjä perinnelaivalla

Kemin Kotiseutu- ja museoyhdistyksen Facebook-sivuilta avautuu näkymä vilkkaasta toiminnasta, jossa painottuu merellisyys – huipuesimerkkinä seilaaminen ja saaristoretkeily Perämerellä perinnelaiva Jähdillä yhteistyössä Suomen Majakkaseuran kanssa.

Yhdistys on vuonna 1938 alkaneen historiansa aikana kunnostautunut useiden kaupungille nykyisin kuuluvien museoiden perustajana. Yhdistys julkaisee omaa Jatuli -kir-

jasarjaa, jonka tuorein nide XXXVI on viime syksyltä.

Siian lippoamisessa rajayhteistyötä Torniossa

Tärkeimpiä kotiseututyön tukijoita länsirajallamme on Tornionlaakson museo Torniossa. Sen perustehtävään sisältyy lainmukaisen väylänvartisen aluevastuun lisäksi rajanylinen toiminta yhteistyössä Ruotsin Haaparannan kanssa – Tornionjoen kulttuurialuetta yhdistävistä, mm. murteellisista piirteistä johtuen.

Paikallismuseoiden neuvontatyön lisäksi aluemuseon vastuulla on rakennettuun kulttuuriympäristöön, maisemanhoitoon ja arkeologisiin kohteisiin liittyvä viranomaistyö. Hieno tulos rajayhteistyöstä oli EU-rahoitteinen Tornionlaakson kesäsiika -hanke, jonka seurauksena jokivarren koskikalastus, kuten siian lippoaminen, valittiin sekä Suomen että Ruotsin elävän perinnön luetteloon 2017–2018.

Nuoret ovat Kolarin Pääkkölän tärkeimpiä asiakkaita

Kolarissa kuntaan 1950-luvulla perustettu kotiseutulautakunta otti tehtäväkseen sodista säilyneen rakennusperinnön hoidon korjaamalla esimerkiksi vanhan puro- eli härkinmyllyn ja tukemalla yksityistä kotimuseota 1960-luvulla.

Kotiseutumuseo perustettiin Sieppijärvel-

Kulttuuri ja maisema erottaa Lapin alueita

Lapin läntinen rajamaa on Muonioon asti historiallista Länsipohjaa. Koko alueeseen voidaan laskea kymmenen kuntaa alkaen etelän Simosta koulukäsen itäisen Tervolan kautta Enontekiölle. Rajat ovat sekä maisemallisia että kulttuurisia, määrittäen paikallisia erityispiirteitä. Lounaassa merkittäviä ovat Perämeri sekä Kemi- ja Tornionjoen laskusuut vanhoine peltoaukeineen, kun pohjoista leimaa Muonionjoki latvavesineen metsäisten vaarojen ja aapasoiden vähittäin kohotessa tuntureiksi ja Saamenmaaksi.

le 1980, kun sodasta säästynyt, vuonna 1889 valmistunut peräpohjalaistyylinen Pääkkölä siirrettiin kunnan omistamalle Rovaniemen tilalle. Alkuvuodet kuluivat talkootyössä ja esineistön kartuttamisessa.

Nykyisin ulkomuseo esittelee kesäisin koelmaansa perusnäyttelyssä ja tapahtumina. Tärkein asiakasryhmä on nuorisot. Kouluille jää silti vain pari viikkoa elokuun vierailuihin, jolloin muun muassa tehdään museosuunnistus tai pelataan perinnepelejä. Pienimmille on tarjottu mm. eläytyvää opastusta, käpykarjan valmistusta ja askartelupusseja. Taavoitteena on toimintamallien historiallinen

Kolarin kotiseutumuseon päärakennus Pääkkölä sekä pikkuaitta ja lato syysauringossa.

Kuva: Hilka Oksala, Kolarin kunnan kotiseutumuseo.

todentuminen paikallisperinteessä. Kulu-
neella kaudella ryhdyttiin Museoviraston tu-
kemana tuottamaan minimuseoksi kutsuttua
liikkuvaa opetuskokoelmaa. Kosketeltava ko-
koelma koottiin muina vuodenaikoina toteu-
tettavia vuorovaikutteisia pienoisanäyttelyitä
silmällä pitäen.

Vaikuttamisen tarpeesta kotiseutuyhdistys Kolariin

Kotiseutuyhdistys Kolariin perustettiin vasta
2011. Museotyön tuen lisäksi kimmokkeena
oli kansalaisvaikuttamisen tarve vanhan kou-
lurakennuksen purkamisen estämiseksi kult-
tuurihistoriallisin perustein. Asia hävittiin
2014, jolloin kunta purki entisen keskikoulun.
Hanketta jatkettiin 2019 kansakoulupuolen
osalta rakennussuojeluesityksenä, joka nyt on
ympäristöministeriön ratkaistavana.

Meneillään on myös Museoviraston ra-
hoittama hanke maailmanperintöön sisälty-
vän Struven ketjun mittapisteen ympäristöön
suunnitellun maisemapolun toteuttamiseksi
Sieppijärven Yliseenvaaraan yhteistyössä ky-
läyhdistyksen, kunnan ja torniolaisten toimi-
joiden kanssa.

Kesällä Hetan kotiseutumuseo puhkeaa eloon

Enontekiöllä kunta omistaa kaksi museota,
joista Käsivarren Järämän linnoitusalue ker-
too toisen maailmansodan tapahtumista ja
kotiseutumuseo Hetan lähellä pohjoisesta ta-

Melontaa Enontekiön museolla.

Kuva: Taria Koistinen.

Lapinpuku, Enontekiö.

lonpoikauskulttuurista. Runsaan kuukauden
pituisen kesäaukiolon aikana kotiseutumuseo-
lla on useita tapahtumia viikoittain, kuten
neulontakahvila, villiyritykskursseja, melontaa,
pihajumppaa, lastenteatteria, koirapäiviä, hai-
tarimusiikkia, historiatarinoita, ohjattua geo-
kätököilyä, yhteislaulua tai pakohuonepeliä.

Saamelaista kulttuuriperintöä Enontekiöllä

Kulttuurikoordinaattori Heli Kolehmainen
mukaan parhaillaan pyritään kehittämään
yhtenäistä museoaluetta, jossa kotiseutumuseo
ja sen naapurissa oleva Johtti Sápmelaččat
-yhdistyksen omistama alue toisivat yhdessä
esiin enontekiöläistä perinnettä nykyistä pa-
remmin.

Yhdistys vastaa vuosittain saamelaiskult-
tuurin perinnetapahtuman, Marianpäivien
järjestelyistä maaliskuussa. Lisäksi Tunturi-
Lapin luontokeskuksessa Metsähallituksen
tiloissa on pysyvä Vuovjuš – Kulkijat -saa-
menkulttuurinäyttely.

*Hilkka Oksala on Kotiseutuliiton valtuus-
ton jäsen ja toimii Kolarin Vasittu Luuta
-yhdistyksessä.*

Kotiseututyön alku Rovaniemellä

Teksti: Hannu Hakanpää

Lapin sota oli syksyllä 1944 tuhonnut huomattavan osan Lapista. Uuteen uskoen aloitettiin jälleenrakennustyö, joka ei ollut vain aineellista vaan myös henkistä ja kulttuurista. Kotiseutuyhdistys Rovaniemen Totto ry on yksi sodan tuhojen ja jälleenrakennusajan tulos.

Rovaniemi-lehti julkaisi syyskuussa 1951 Yleisöltä-palstalla kokouskutsun:

Kaikille rovaniemeläisille

Met annama ny tiijoksi kaikille niile Rovaniemen kauppalan ja maalaiskunnan asukhaile, jotka tuntevat kotiseuturakhautta, että koittasivat kaikin keinoin töilthänsä jouvuttua tämän viikon perjantai-iltana kaheksan aikhan kauppalan kirjasthon Pekan kavun varrele praataamhan oman seuran perustamisesta. Hannin Fransi ehotti jo mennä kevväinä, että pantas seuran nimeksi Rovaniemen Totto. Mutta ruuvvakhon ny ittekukanenki keksiä, jos hyvässä lykyssä sattus vielä passelimpiki nimi. Nyt on jo oikia aika laittaa oma seura huoltamhan vanhoja Rovaniemen muistoja. Met vain pijämä, että meistä ku aika jättää, niin ei monikhan ennää jaksa vanhoja muistella, ku ratiosta ja aviiseista tulee uutta tietua ja viishautta.

Yhdistyksen perustaminen oli kuin tottoli, joka loimuaisi historian taivaalla.

Rovaniemen seurakunta antoi uuden kirkkonsa arkistotilat käyttöön museoesineiden

säilytystä varten. Yhdistyksen tärkeä tavoite, museo, sai tilat vuonna 1957, kun Kemijoen rannassa sijaitseva Pöykkölän tila saatiin yhdistyksen omistukseen.

Aluksi paikalla oli neljä alkuperäistä museoon kuuluvaa rakennusta, mutta pihapiiri on täydentynyt ajan kuluessa. Kaikkiaan alueelle on siirretty 13 rakennusta eripuolilta Rovaniemeä. Karttuneet esine- ja valokuvakokoelmat kertovat kotiseudun menneisyydestä. Yhteistyö Lapin maakuntamuseon kanssa on tiivistä. Vuosikymmenten aikana museo on koonnut kymmeniätuhansia koti- ja ulkomaisia vieraita.

Vakiintuneet tapahtumat

Museolla on vakiintuneita tapahtumia: vanhimpana niistä Marjetanpäivän juhla varaslohineen, Virsiseurat, Römppäpuolinen, Rovaniemi-viikon avoimet ovet, Tuomaanpäivän kuusijuhla, viimeisimpinä Pirttikonsertit, Jouluvaellus ja Sadonkorjuumarkkinat. Hankkeiden myötä ovat lisäksi tulleet Lasten lystit sekä Mestarit ja kisällit -tapahtumat. Ohjelmapalvelut-hankeessa tehdään Rovaniemen kylien kanssa yhteistyötä kulttuuri-perinnön elinvoimaisuuden vahvistamiseksi. Yhdistys ja museo näkyvät myös Rovaniemen kaupungin erilaisissa tapahtumissa.

Ihmisten mielenkiinnon ja aktiviteettien kohteet vaihtelevat ajankulun myötä. Aiempaa tietoisemmin joudutaan myös perinnejä kotiseututyössä pohtimaan, miten jatkossa ollaan mukana kilpailussa ihmisten ajasta ja kiinnostuksesta. On ymmärrettävä tehdä työtä ja nähdä vaivaa asiakkaan eteen. Kotiseutuyhdistys Rovaniemen Totto ry:ssä se tarkoittaa palveluiden kehittämistä museon kokoelmiin, tapahtumiin ja tietopalveluihin.

Digitalisaation avulla voidaan museoihin lisätä elämyksellisyyttä. Elävän museon vies-

tintä sosiaalisessa mediassa on onnistuessaan tehokas, edullinen ja nopea tunnettavuuden lisäämisen keino.

Digitalisoituminen ja museoiden käytön uudet mallit innostavat ihmisiä museovierailulle ja houkuttelevat tulemaan mukaan myös vapaaehtoistyöhön. Perinne- ja kotiseututyö on arvokas hyvinvointia lisäävä harrastus.

Totossa on nähty tärkeäksi tehdä monipuolista yhteistyötä paikallisten korkeakoulujen ja ammattioppilaitosten kanssa. Tiedottamisessa otettiin käyttöön kotisivut 2013, Facebook 2015 ja Instagram 2020. Yhdistysarkisto koko toiminnan ajalta on järjestettynä Lapin maakuntamuseon arkistossa. Kotiseutumuseolle on luotu kahdeksan vuodenajan ohjelmapalvelukokonaisuus. Tarkoituksena on, että museosta tulisi kaikenikäisiä

kiinnostava perinnekulttuurin oppimis- ja kohtaamispaikka.

Suomen Kotiseutuliitto nimesi Kotiseutuyhdistys Rovaniemen Totto ry:n vuoden 2018 kotiseutuyhdistykseksi. Palkinnon perusteluissa nostettiin esille yhdistyksen vahva kehittämisote. Toiminnan painopisteitä ovat nykyisin mm. hanketoiminta, brändin kiristäminen ja digitaalisten järjestelmien hyödyntäminen.

Tähänastinen on vaatinut paljon, pääasiasa vapaaehtoisvoimin tehtyä talkootyötä. Sitä tarvitaan myös tulevana vuosikymmeninä, jotta tottotuli loimuaisi edelleen.

Hannu Hakanpää on Kotiseutuliiton valtuuston ja Toton johtokunnan jäsen.

Jopa 90 prosenttia Lapista tuhoutui sodassa

Lapin maakunnassa – pohjoissaameksi Lappi eanangoddi, inarinsaameksi Laapi eennamkodde ja koltansaameksi Lappi mädđkä `dd – asuu noin 176 000 asukasta. Poroja on noin 200 000. Maakunnan pinta-ala on noin 100 000 neliökilometriä.

Rovaniemi on yliopistokaupunki ja alueensa kaupan, hallinnon ja koulutuksen keskus. Muut kaupungit ovat Kemi, Tornio ja Kemijärvi. Tornio on maakunnan vanhin kaupunki. Kemi on alueen perinteisin teollisuuskaupunki.

Maakunnan suurin järvi on Inarinjärvi, suurimmat joet ovat Kemijoki, Tornionjoki ja Ounasjoki. Korkein kohta on Enontekiön Halti, jonka huippu on 1324 metrissä.

Utsjoella yötön yö kestää 72 vuorokautta ja kaamos 53 vuorokautta.

Toinen maailmansota kohteli Lappia ankara. Välirauhassa menetettiin Petsamo ja osa Sallaa Neuvostoliitolle. Jatkosodan jälkeen Suomi sitoutui poistamaan maasta yli

200 000 saksalaista sotilasta. Seurauksena oli Lapin sodan syttyminen entisten aseveljien välille. Alueen väestö jouduttiin evakuoimaan pikaisesti Pohjois-Ruotsiin ja Keski-Pohjanmaalle. Vetäytyessään saksalaiset polttivat tienvarsikylien rakennukset ja Rovaniemi tuhouttiin lähes kokonaan. Lapin rakennuskannasta tuhoutui 70–90 prosenttia.

Sodan loputtua huhtikuun lopulla 1945 alkoi ankara ja nopea jälleenrakennustyö, joka veti ihmisiä eripuolilta Suomea pohjoiseen. Lapin väestö onkin melkoinen sekoitus eri maakunnista tulleita ihmisiä.

Lappilaisen keittiön rikkautena pidetään monipuolisia raaka-aineita kuten poronliha, riista, marjoista hilla ja karpalo, kaloista etenkin lohi, rautu ja tammukka. Lapin puikulaperuna on saanut EU:n myöntämän alkuperäismisuojan.

Lapin maakuntalaulu on Kymmenen virran maa, nimikkoeläin on poro, nimikkokasvi on kullero ja nimikkolintu on sinirinta.

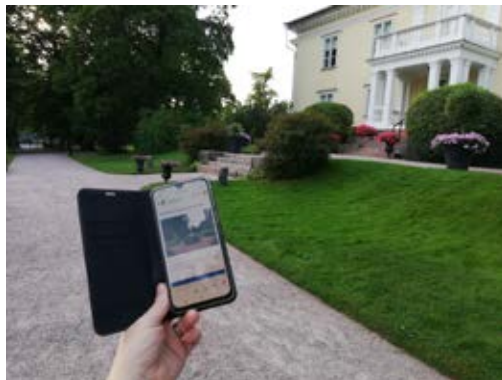
Onko paikallismuseonne digitaalisesti vieraanvarainen?

Mitä ihmettä, mikä digitaalinen vieraanvaraisuus? Onko se sitä, että nettisivuilla sanotaan: Tervetuloa museoon? Vai sitä, että somessa kysymyksiin vastataan rivakasti eikä viidestoista päivä?

Sekä että ja paljon muuta. eHospitality eli digitaalinen vieraanvaraisuus tarkoittaa lyhyesti sanottuna vieraanvaraista ja empaattista verkkopalvelukokemusta, joka on noussut viime vuosien aikana erityisen tärkeäksi menestystekijäksi muun muassa pandemian kurittamalla matkailualalla.

Kun ulkomaanmatkailu pysähtyi 2020-luvun alussa, lähti lähimatkailu huimaan nousuun. Kotimaan pienten paikalliskohteiden kävijämäärät nousivat, ja tämän kehityksen toivotaan jatkuvan tulevaisuudessakin. Usein vapaaehtoispuolelta uurstavat paikalliset kulttuuriperintötoimijat tuntevat alueidensa historialliset helmet ja retkikohteet, mutta ajan ja muiden resurssien puutteessa paikallisista kulttuurikohteista on työlästä rakentaa asiakkaille elämyksellisiä paketteja.

Kotiseutuliiton tuoreessa kehittämissä hankkeissa *Kulttuurimatkailun mobiiliopas taskussa!* *Kulttuuriperintö saavutettavaksi eMuseon avulla* autetaan tekemään eri puolilla Suomea sijaitsevia paikallisia kulttuuriperintökohteita tunnetuiksi, houkutteleviksi ja tavoitettaviksi kulttuurimatkailun vetonauloiksi. Hankkeessa tarjotaan koulutusta ja tukea paikallisten kohteiden esille tuontiin ja mahdollistetaan pienten ja syrjäistenkin kohteiden saavutettava kulttuurimatkailuelämys. Hyvin toimiva ja vieraanvarainen paikallinen kulttuurimatkailu voi luoda työpaikkoja ja tuoda tulovirtoja paikallisyhdistyksille ja sen myötä jatkuvuutta toimintoihin.

Kuva: Jonina Vahtolampi.

Kotiseutuliiton eMuseo-palvelu nostaa paikalliset kulttuuriperintökohteet esiin.

eMuseosta matkailija tai paikallinen kulttuuriretkeilijä voi löytää tekstin ja kuvien lisäksi ääntä, videoita ja pelejä sekä sisä- ja ulkokarttoja kohteista. eMuseolla voi esitellä vaikkapa museoalueen rakennuksia ja lähistön kulttuurimaisemia. eMuseossa voidaan toisaalta esitellä myös huonetiloja, esineitä tai näyttelyjä.

eMuseo uudistuu!

Digitaalisen vieraanvaraisuuden hengessä eMuseo-palvelua uudistetaan kevään aikana niin ulkoasultaan kuin toiminnoiltaan. Kohteiden haku tulee entistä sujuvammaksi ja verkkosivujen ilme raikastuu. Koulutuksia järjestetään loppuvuonna myös lähitapaamisina, minkä lisäksi palvelun käyttäjät saavat tarpeen mukaan täsmäkoulutusta ja tiiviimpiä tietoiskuja etäkoulutuksina.

Nyt kannattaa lähteä mukaan vieraanvaraiseen digitaaliseen eMuseoon!

Teksti: Liisa Saarinen

Parhaat mallit jakoon

Kuva: Pentti Ojajärvi.

Vihtori Maijasen konsertti Kesälahdella Sovintolan puutarhassa on osa monenlaisia kestävyyden ulottuvuuksia, mukaan lukien sosiaalinen ja kulttuurinen kestävyys.

Hankinnat ja kierrätys nousivat esiin kestävyyskyselyssä

Teksti: Pentti Ojajärvi

Kotiseutuyhdistyksille ja -museoille lähetettiin keväällä *Kestävä kotiseutu* -hankkeeseen liittyvä kysely, jossa kartoitettiin kestävän kehityksen nykytilaa kotiseutuyhdistyksissä ja -museoissa. Hankkeessa tehdään kotiseutuyhdistysten käyttöön kestävän kehityksen työkirja. Hankkeen toteuttaa Kesälahti-Seura, ja Kotiseutuliitto rahoittaa sitä Kotiseudulle-apurahalla.

Lähes kaikissa 22 vastauksessa kestävä kehitys koetaan tärkeäksi ja tullaan tulevaisuu-

dessa ottamaan vahvasti huomioon.

Ekologisesti kestävä kehitys huomioidaan erityisesti hankinnoissa painottamalla kestävyyttä ja kierrätettävyyttä.

Säästäväisyys on hyve

Puolet vastanneista yhdistyksistä ilmoitti toimivansa maaseudulla, jossa liikkumiseen ei voi aina käyttää joukkoliikennettä, tosin

kimppakyytejä pyritään hyödyntämään.

Ekologisesti kestävä toiminnan lisäksi tärkeimpänä nähdään kulttuurisesti kestävä kehitys, johon liittyy mm. monikulttuurisuus sekä aineeton ja aineellinen kulttuuriperintö.

Taloudellisesti kestävässä toiminnassa painotetaan säästäväisyyttä ja paikallisten tuotteiden käyttämistä.

Sosiaalisesti kestävä kehitys ilmenee yhteisöllisyytenä ja talkoina, joiden velvoitteet voivat tosin aiheuttaa myös stressiä. Tasa-arvoa ja yhdenvertaisuutta toteutetaan yhdessä tekemisellä ja esteettömyyden huomioimisella.

Yhdistykset toivovat lisää tietoa kestäväydestä

Kyselyssä haluttiin myös esimerkkejä kestäväan kehitykseen liittyvistä hyvistä käytän-

teistä ja tulevaisuuden suunnitelmista sekä ideoita työkirjan sisältöön ja toteutukseen. Vastaukset osoittavat, että vaikka useimmissa kotiseutuyhdistyksissä kestävä kehitys jo nyt huomioidaan toiminnassa, tulee julkaistava työkirja esimerkkeineen hyvään tarpeeseen.

Kotiseutuliitolle osoitettiin vastauksissa toiveita kestäväan kehitykseen liittyvien tilaisuuksien järjestämisestä ja valmiiden materiaalien julkaisemisesta.

Kaikkien kotiseutuyhdistysten käyttöön tarkoitettu *Kestävän kehityksen työkirja* julkaistaan syyskuussa Valtakunnallisilla kotiseutupäivillä Rovaniemellä.

Kiitämme kaikkia vastanneita ja hyvien käytänteiden ja ideoiden antajia.

Pentti Ojajärvi on Kesälahti-Seuran puheenjohtaja.

Tervetuloa Sodan ja rauhan keskus Muistiin Mikkeliin!

Viimeisintä teknologiaa käyttävät näyttelyt vievät sinut sodan kokemuksiin.
Miltä sota tuntuu ihmisessä?

Muisti kertoo sodasta edistääkseen rauhaa.

Tutustu Muistiin osoitteessa www.muisti.org
Ristimäenkatu 4, Mikkelä • 050 5524233

Rauha
Valtioiden ja yhteisöjen välinen sovinnon tila.

Sota
Järjestäytymien yhteisöjen väkivaltainen konflikti. (SA-kuva)

Muistatko kun saatiin nokkahuilut?

Kuva: Jaana Huhtala.

Katja Rinne-Koski, Sulevi Riukulehto ja Timo Suutari.

Teksti: Sulevi Riukulehto

Vuokra-auto ryömii kyläkoulun pihaan. Lumi on muurannut auton takaosan umpeen. Itä-Suomen talvi.

Koulun piha on hiljainen. Suksien ja saavojen huoleton rivi nojaa koulun seinään. Kopistelemme ovesta eteiseen epävarmasti ovia vilkuillen. Ulkovaatteet jäävät naulakkoon. Päädymme koulun keittiöön. Ei huono valinta: kahvin jälkeen suuntaamme kohti luokkaa, jossa Juniorille juuret -hankkeen koululaiskeskustelu pidetään.

Oppilaat putoilevat paikalle yksitellen. Osa ei huomaa mitään erityistä, osa pysähtyy niille sijoilleen vilkuilemaan ujoin vieraista. Tunnelma on pysähtynyt ja odottava. Tutkijoitakin

jännittää. Mitä jos kysymyksemme ovat ihan tyhmiä?

Muistoja, rauhaa, unta

Tilaisuus alkaa. Esittelemme itsemme ja kerromme, mistä on kyse. Ollaan Juniorille juuret -hankkeen keskustelutilaisuudessa, jossa teemana on kotiseutu. Keskustelu etenee virikkeiden johdattelmana. Ensimmäinen virike on yksi sana valkokankaalla: kotiseutu. Seuraa hiljaisuus. Muutama pälyilevä katse. Vatsassa alkaa jo hieman kutkuttaa: mitenkähän tässä käy? Sitten joku sanoo: ”se on se

paikka, jossa asuu”. Jää on murrettu: muutkin yhtyvät keskusteluun.

Yhdeksän koulun ja kymmenen keskustelun jälkeen meillä on rikas ja kattava aineisto maaseudun lasten ja nuorten kotiseutukäsitteistä: ”Kun me asutaan maalla, niin siellä on tosi paljon sitä kotiseutua.” ”Siellä rauhoittuu. Autot ei herätä, voi nukkua.” ”Ihan parasta sillo, kun menee retkelle...”

Jännitimme turhaan: koululaiset keskustelivat värikkäästi ja innokkaasti. Kotiseutua muisteltiin ja maisteltiin yhdessä ja erikseen. ”Muistatteko sen vanhan punaisen liukumäen?” ”Mä laskisin siitä vieläkin.” ”Ja muistatko silloin, kun saatiin nokkahuilut!” Välillä puhuttiin yhteen ääneen ja monella puolella luokkaa, muisteltiin ja naurettiin.

Virtuaalinen kotiseutu laajenee

Aineistoa tulkittaessa huomasimme, että maaseudun lapset ja nuoret puhuvat paljon luonnonympäristöstä, erityisesti metsästä ja lemmikeistään. Sosiaalisen ympäristön osalta korostuivat perhe, koti, ystävät ja harrastukset.

Rakennetun ympäristön ja pihapiirin lisäksi kotiseudussa painoutuivat paikat, joissa vietetään aikaa ja asioitaan säännöllisesti.

Virtuaalisessa ympäristössä tapahtuva sosiaalinen vuorovaikutus on laajentanut lasten ja nuorten kotiseudun rajat kauas lähiyhteisön ulkopuolelle. Digitaaliset kaupat, kirjat, elokuvat ja monenlaiset keskustelu- ja harrastusryhmät ovat myös maaseudun lasten ulottuvilla. Virtuaalinen ympäristö täydentää kotiseudun rakennettua ja sosiaalista ympäristöä.

Keskusteluista jäi hyvä mieli. Aineisto analysoitiin ja tulkittiin kokemuksellisen kotiseututeorian viitekehyksessä. Tarkastelu toi upeasti esiin kotiseudun käsitteen universaalisuuden: jokaisella on kotiseutu – pienimmilläänkin. Se on itse eletty, omakohtainen ja erityinen, mutta samalla kertaa myös yhteisen ja yhteisöllinen.

Kotiseutu palannut kouluihin

Jokaisella on oikeus omiin kotoisuuden kokemuksiin. On suurenmoista, että kotiseutu on vuosikymmenten jälkeen palannut koulujen opetussuunnitelmiin myös käsitteenä. Vielä on huolehdittava siitä, että kouluissa on tilaa kotiseutujen koko kirjolle, sillä kotiseutu on yhtä tärkeä jokaiselle – myös niille, joiden kotiseutukokemus on erilainen kuin useimmilla muilla. Jokainen tarvitsee juuret. Kokemuksellisuus on hyvä lähtökohta toteuttaa voimauttavaa ja juurruttavaa kotiseutukasvatusta.

Kirjoitus perustuu Juuret juniorille – Maaseudun lasten ja nuorten kotiseutukokemusten rakentuminen ja yhteys koettuun elämänlaatuun ja hyvinvointiin -tutkimushankkeen tuloksiin. Hanke toteutettiin Helsingin yliopiston Ruralia-instituutissa 2019–2021 Maa- ja metsätalousministeriön rahoittamana valtakunnallisesta maaseudun tutkimus- ja kehittämishankkeiden hausta.

Tutkimuksen julkaisut ovat luettavissa Helsingin yliopiston Ruralia-instituutin sivuilta:

Juuret juniorille. Maaseudun lasten ja nuorten kotiseututietoisuuden rakentuminen (Suutari, Rinne-Koski & Riukulehto 2021).

Maaseudun lasten ja nuorten kokemuksia ja käsityksiä kotiseudusta (Suutari & Rinne-Koski 2021).

Tutkimuksen tulokset tiivistettiin politiikkasuosituksiksi, jotka ovat luettavissa Maaseutupolitiikan neuvoston verkkosivuilla.

Lisää vuorovaikutusta ja kuntayhteistyötä Kotiseutuliittoon

Kotiseutuliiton hallituksen ja puheenjohtajien maaliskuisessa seminaarissa käytiin läpi maailman tilan heijastumista liiton toimintaan sekä Rakkaudesta kotiseutuun strategian toteutumista. Keskustelun kohteina olivat lisäksi vuorovaikutus ja yhteistyö kuntien kanssa.

Lisätietoa:

www.kotiseutuliitto.fi/lisaa-vuorovaikutusta-ja-kuntayhteistyota-kotiseutuliiton-toimintaan

Hyvin korjattuja ehdolla

Hyvän korjauksen palkintoraati on valinnut jatkoon nämä seurantalot:

Byagården Vöyri, Pohjanmaa
Hallantupa, Hankasalmi
Kursun kylätalo, Salla
Sunilan Pirtti, Kotka
Vuorilinna, Lieto

Voittaja julkistetaan seurantalopäivänä syyskuun alussa.

Lisätietoa:

www.kotiseutuliitto.fi/hyvan-korjauksen-palkintoraati-on-valinnut-jatkoonmenijat

Vuoden kotiseututeos -kilpailussa 40 teosta

Vuoden kotiseututeos -kilpailuun on ehdotettu 40 teosta eri puolilta Suomea. Voittajan valitsee tänä vuonna Kansallisarkiston Jussi Nuorteva. Finalistit valitsee raati alkusyksyllä. Raatia johtaa Jukka Hako Vantaalta, ja jäseninä ovat Vuokko Joki Oulusta ja Anna-Maija Korhonen Tervosta.

Lisätietoa:

www.kotiseutuliitto.fi/vuoden-kotiseututeos-kilpailussa-on-mukana-40-teosta-eri-puolilta-suomea

Kotiseutuliiton toimisto suljetaan loma-ajaksi

Kotiseutuliiton toimisto on suljettuna kesän loma-ajan 27.6.–29.7.

Hyvää kesää!

Lisätietoa:

www.kotiseutuliitto.fi/jarjesto/yhteystiedot

Imatra kuuluu edelleen

Teksti: Leena Marsio

Kun alan pitää esitelmää, saattaa Museoviraston erikoisasantuntijan hattu tehdä sen, että yleiskieltä tulee suusta ulos. Mutta hetken puhuttuani ei sille voi mitään: karjalanmurretta pursuaa.

Omat juuret ja lapsuus Imatralla ovat tiukassa. Vaikka olen muuttanut paikkakunnalta jo lähes 30 vuotta sitten, ei murre kulu pois. Vaikka mie lähen Karjalasta, ei karjala lähe miusta.

Olin vuosi sitten väitöskirjatutkijan haastattelussa murteeseen liittyen. Tutkimuksen aiheena oli tarkastella eteläkarjalaisten sieltä poismuuttaneiden murteen puhujien yhteyttä omaan identiteettiin. Tuo haastattelu avasi monta ymmärryksen lukkoa ja osaltaan selitti sen, miksi tuota puheenpartta niin sitkeästi kannan mukana. Vaikka isä oli pääkaupunkiseudulta ja äiti savolainen, oli karjalan murre kuitenkin se kieli, johon kasvoihin.

Kotoa suuntasin nuorena Savonlinnan taidelukioon. Jo teini-iässä omat juuret ja kotikulmat nousivat suureen arvoon. Yhdessä yössä ymmärsin, ettei omaa kotia saa aikaiseksi sillä, että kantaa tavaransa uuteen osoitteeseen. Arvoon nousivat Vuoksen ja Saimaan rannat, karjalanpiirakat ja ah – ne aina niin puheliaat ihmiset. Vuosien mittaan kotiseudusta on tullut nostalgian tyyssija,

jossa on aina loma, juhlapyhä ja aurinkokin paistaa. Onneksi on sukua ja mökki oikealla suunnalla.

Oman lisänsä tähän kaikkeen tuo tieteenkin se, että työkseni touhuan kaikenlaisten perinteiden parissa. Aloittaessani työt Museovirastossa aineettoman kulttuuriperinnön parissa, koin valtavan oivalluksen: melkein kaikki elämässä on peritty jostakin. Mikä vanhemmilta, isovanhemmilta ja ties kuinka kauan suvussa kulkien. Mikä ystäviltä, naapureilta, kouluista ja muista opinahjoista, työporukoista, puolisoilta... Olen monenlaisten pitkien perinnetietojen kantaja. Ja samalla ihana vapaus: voin kantaa mitä haluan, mutta myös uudistaa ja jättää pois jonkin aikansa eläneen. Monia asioita siirrän eteenpäin lapsilleni, mutta itse he päättävät mitä mukanaan vievät.

Pääkaupunkiseudulla on vierähtänyt jo neljännesvuosisata. Vaikka näitäkin kulmia on tallattuna hyvä tovi, pidempään kuin lapsuuden maisemia, tunnen itseni edelleen enemmän imatralaiseksi kuin espoolaiseksi. Mutta kun lapsensa kasvattaa ja juurruttaa jonnekin, löytää kivenheiton päästä mahtavan suppilovahveroapajan ja koiranpentunsa kautta viimeistään on oppinut kaikki kadullaan asuvat etunimeltään, sitä voi todeta – tässähän se oma paikka nyt on.

Kotiseutuliiton jäsenetuja

- Julkaisut: mm. Kotiseutuposti, Hilja-uutiskirje, Kotiseutu-kirja
- Kotiseututyön merkityksen ja ilmentymien esille nostaminen valtakunnallisesti ja alueellisesti
- Koulutusta ja neuvoja yhdistystoimintaan, paikallismuseotyöhön ja kotiseutuarkistoille
- Ansiomerkit, palkinnot ja muut huomionosoitukset
- Tietoa liiton ja alan hankkeista sekä tapahtumista
- Jäsentilaisuudet: maakunnalliset kokoukset ja hankkeiden tilaisuudet
- Alennuksia tuotteista ja julkaisuista
- eMuseo-, jäsenrekisteri ja kotisivupalvelu edulliseen jäsenhintaan

Seuraava numero ilmestyy syyskuussa
Teema: Tervetuloa kulmille!

Kuva: Tuomas Uusheimo.

**Suomen
Kotiseutuliitto**

Kalenteri

5.–11.9

Euroopan
kulttuuriympäristöpäivät

9.9.–11.9.

Kotiseutupäivät Rovaniemellä

LISÄTIETOA:

www.kotiseutuliitto.fi/tapahtumat